Verzamelde gedichten

Prachtig, die dichten van Hanny Michaelis. Haar gedichten zijn niet met opzet heel ingewikkeld gemaakt. Ik vind de keuze die J.J. Voskuil heeft gemaakt heel goed. Hij heeft een heleboel gedichten in zijn boekje opgenomen die ik ook meteen zou kiezen. Het is bij Michaelis niet altijd zo vrolijk. Het gaat vaak over verdriet en gemis en afscheid nemen of leven zonder de ander. Er wordt vaak genoemd dat zij geleden heeft over de moord op haar ouders door de nazi's. Dat kan ook niet anders. Hoe zou haar leven en haar poëzie zijn geweest zonder deze misdaden? Het gedicht *UITTOCHT* dat hieronder staat, noem ik even. Haar ouders hebben een geloof met vertrouwen maar ze komen zo bedrogen uit. Een bitter lot dat Michaelis raak beschrijft.

UITTOCHT

Voor vader en moeder

Zij worden opgejaagd en voortgedreven
tussen het avond- en het morgenrood
Langs alle wegen zoeken zij het leven —
aan alle wegen staat de dood

Verblind door sneeuw, doordrenkt van regen,
verkleumd van koude en door zon verbrand,
gaan zij een onbekende toekomst tegen —
wenkt hen niet ergens het beloofde land?

Wanhoop en angst verwringen hun gezicht,
maar het ontspant als zich hun handen vouwen
en in een roerend kinderlijk vertrouwen
hun blik zich smekend naar het Oosten richt.

De waanzin flikkert in hun ogen
als weerlicht door de najaarsnacht —
maar nog houdt in hun hart geloof de wacht,
nog weeft de hoop zijn ijle regenbogen.

Want voor hun ogen drijft een nevelwolk,
een stem klinkt donker in hun oren:
Vreest niet: nog zijt gij niet verloren!
Vreest niet — gij zijt het uitverkoren volk ...

Maar aan het einde van de verre reis
verdwijnt de nevel en verstomt de stem.
Helaas — God gaf hun hel voor paradijs:
zij kregen Polen voor Jeruzalem.

8 februari 1943

Over dit thema heeft ze meer heel mooie en treffende gedichten gemaakt. Daarnaast maakte ze enkele iets luchtigere gedichten en soms loopt het met de liefde zelfs goed af:

Briljant filosoferend
over het leven liet ik
de aardappels verbranden
Een onmiskenbaar bewijs
van emancipatie.

Toen je mij met lichte
vingertoppen behoedzaam
en toegewijd als braille las,
legden leeuwen en tijgers
hun kop op de poten
en sliepen in, slangen rolden
zich op en zelfs de schorpioen
trok zich terug. Verlost haalde ik adem, ik voelde
je hart tegen het mijne kloppen
en in mijn binnenste werd het stil
als in de lege kerk vlak voor
het ogenblik waarop het orgel
zijn triomfantelijke stem verheft.

Verkocht

Ik heb het boek gekocht, want ik wil er zeker af en toe even in lezen.

Schrijver
Michaelis, Hanny
Jaar uitgebracht
1996
Jaar gelezen
2024
Genre
Fictie
Informatie
Over Hanny Michaelis bij de uitgever
Het boek bij de uitgever. Bestel het bij de plaatselijke boekhandel
Trefwoorden
poëzie